

HEMEROTECA
MUNICIPAL
MADRID

Any II
NÚMERO

37

Barcelona 19 Janer
1878
PREU

2 cuartos

SUMARI

Consistori dels Jochs Florals de Barcelona (cartell) de Joseph Lluís Pons y Gallarza, Adolf Blanch, Frederich Soler, Francesch Ubach y Vinyeta, Joseph Coroleu, Joaquim Riera y Bertran y Angel Guimerà. — Al treball (sonet) de Clarassó - Gelosia; (poesia) de Joan Almirall. — Lo fret; Vicens Baruta. — La cansó del gas (poesia) de Joseph Verdú. — Los Emblanquinadors: (poesia) de Joseph Maria Codolosa. — A una coqueta: (sonet) Joseph O. Molgosa. — Novas: de la Reducció. — Varietats: de Varis — Reclams.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS de Barcelona.

CONVOCATORIA PERA 'LS DEL PRESENT ANY
(XXC DE LLUR RESTAURACIÓ)

Desitjosós de cumplir l' encàrrech [honros que 'l respectable Cos d' Adjunts se dignà fernos en sessió ordinària del dia 14 del mes de novembre darrer, anunciém la celebració dels JOCHS FLORALS DE 1878, los que, inseguint l' esperit de la Institució y la costum ben establerta, serán regits per lo següent.

CARTELL.

Lo dia 5, primer diumenge del mes de maig vinent, s' adjudicarán en la prenomenada festa poética los següents premis ordinaris, — qu' acostuma á costejar l' Excm. Ajuntament d' esta ciutat, — y 'ls extraordinaris oferts per las honorables Corporacions y entitats que més avall se dirán.

PREMIS ORDINARIS

ENGLANTINA D' OR. Otorgada será al que haja trovat ab més acert sobre qualsevol dels fets historichs, usatjes ó costums de la Terra Catalana, preferintse, en igualtat de mérit, la poesia escrita en las formas narratives de romans ó llegenda.

VIOLA D' OR Y PLATA. Se 'n será present al autor de la mellor composició lírica, sia religiosa ó be moral.

FLOR NATURAL. D' est premi d' honor y cortesia merexeidor ne será qui resulte ésser autor de la més

inspirada poesia sobre tema que 's deixa al bon gust dels trovadors.— Lo qui obtinga aquest premi se servirà ferne present á la dama de sa elecció, la qual, proclamada *Reyna de la Festa*, com d' antich s' acostumava, entregará los restants premis als qui 'ls hajan guanyats.

PREMIS EXTRAORDINARIS

BALLESTA D' OR. No adjudicada en l' anterior certámen. Al autor de la mellor *poesia sobre un acon-
teixement notable ó un personatge ilustre de la provincia
en la edat Mitjana* li será concedit el premi assignat per la Exma. Corporació de la provincia de Girona.

LLIRI DE PLATA DE TRES FLORS. No adjudicada en l' anterior certámen, torna á oferir esta joia la Exma. Diputació provincial de Lleyda al qui compo-
nga la millor *poesia que cante qualsevol dels fets
que componen la Historia de Lleyda ó de sa provincia.*

ROSA D' OR Y PLATA. S' entregará aquesta joia de la Exma. Corporació d' Alacant, tampoch ad-
judicada en l' anterior certámen, al qui haja treta una *Cansó del treball* que, á son mérit literari, unesca
mes eminent caràcter popular.

BROT DE ROURE DE PLATA. Premi ofert per la societat catalanista «La Misteriosa» á la *poesia que
'l Consistori 'n crega mes digna.*

LÁPIDA DE MARBRE NEGRA AB L' ESCUT DE LA SOCIETAT GRABAT EN OR. Guanyará aquesta distinció oferta per la «Associació catalanista d' Escursions Científicas» l' autor de la mellor *descripció històrica
y pintoresca escrita en prosa y que 's refereix a un
merit literari la que reuneixi major número de
datos desconeguts.*

**COLECCIÓ DE OBRAS TRIADAS ORIGINALS DE CE-
LEBRATS ESCRIPTORS.** La Redacció de la Revista catalana «La Renaixensa» torna á oferir aquest premi, no adjudicat en l' anterior certámen, al autor de la mes bella *narració ó del mellor aplech
de narracions d' epissodis catalans del segle actual en
que 's done més importancia á la part imaginativa
que á la de investigació y crítica històrica.*

TUMBAGA D' OR ALEGÓRICA. Lo director de la revista «L' art del pagés» ofereix aquesta joia al autor de la mellor *noveleta de costums del camp.*

A mes dels anunciats premis podran ésser conce-
dits ACCÉSITS Y MENCIONS HONORÍFICAS, segons lo resultat del certámen.

Las composicions deurán ésser inéditas y escritas en antich ó modern catalá literari de est Principat Mallorca ó Valencia, ó en qualsevol dels dialectes de nostre idioma, ab tal que 'ls autors, evitant l' influencia d' altrás menas de parlar estranyas al país de la llengua d' Oc, procuren escriurelas de la manera més semblant al antich provensal ó catalá literari.

S' adreßarán las composicions al Secre'ari d' est Consistori — carrer de Jerusalem, número 32, pis primer, porta 1.^a —avants del mitjdia del 1 d' abril vinent, acompanyada cada una d' un plech clos que contindrà 'l nom del autor y durá en lo sobrescrit lo titol y lema corresponents á la mateixa.

Los plechs adjuntats á las obras no premiadas

serán públicament cremats, després d' oberts los que correspongan als autors premiats y de proclamarse 'l nom d' aquestos.

Lo Consistori 's reserva per durant un any la propietat de las obras premiadas.

Fou escrita y firmada la present en la ciutat de Barcelona, lo dia 1 de janer del any 1878 per los set Mantenedors.

JOSEPH LLUIS PONS Y GALLARZA, *Presidenc.*
ADOLF BLANCH.—FREDERICH SOLER.—FRANCESCH
UBACH Y VINYETA.—JOSEPH COROLEU—JOAQUIM
RIERA Y BERTRAN.—ANGEL GUIMERÁ, *Secretari.*

AL TREBALL

SONET.

Oh doll sublim de benvolguda gloria!
Oh flama creadora de l' ingeni!
Sol esplendent, que reflectant al Geni
Vers la posteritat, solca la Historia.

Tal volta un jorn, potent, clame victoria
La pensa á ton impuls, y ab fer congeni,
Al Déu de 'l Univers, al *Primogeni*
D' ésser igual á Ell deixi memoria,

Mes ¡ay! si ton esprit de colp parantse
Restés glassat, los mons ne finirian,
La immensitat cauria destrossantse,

Y ab lluita gegantesca 's confondrian
Horas y anys y segles, y estrellantse
Per lo abism' sense fons rodolarian.

FRANCESCH CLARASSÓ

GELOSIA

Cada colp que la trobava
li juraba ver amor,
mes tantost se separaba
olvidábala mon cor.

May pensí que tals falsías
me causessin sofriments
y passaren, aixis, dias,
com també mos juraments.

Mes, de nou, ahir la trovo
ab un altre festejant,
y no puch, per mes que ho provo
olvidarho ni un instant.

Mes que avants la trovo hermosa
des que crech, no 'm vol á mí
y no penso ab altre cosa
sino ab ella, desde ahí.

Cruel espina al cor se 'm clava
recordantlos á tots dos!
No he comprés que l' estimaba.
fins que d' ella he estat gelós.

JOAN ALMIRALL.

LO FRET.

Der fi, ja 'l tenim aquí. Nosaltres que desitjavam que escusés la seva visita ó quan passés de llarch, se li ha ficat á la barrina lo quedar-se entre nosaltres, pera disfrutar del Carnaval y molestarnos ab la seva presencia. Lo Fret es un andari que cada any volta 'l mon, y 'ls desgraciats mortals al véurel, tots se posan de guardia y lo temen mes que una pesta.

Simpatísá tant poch, que tothom se 'l mira de regull, y procura ferli tocar lo dos, calantli foch als faldons, pero ell es impassible y te tants pochs modos y una cara tant groixuda que ni 'l con mouhen los trenta mil renechs que l' hi tiran.

Es com un inglés. «Aquí m' aturo y nada, no 'm moch fins que he fet la meva feyna», diu, y es tant dolenta la seva alenada, que mustiga las flors, mata las fullas dels arbres, y 'ns roba l' hermosura de la campinya.

Oh! y generalment, mireu si es atrevit, que pera mes pena nostra, á voltas se sol ausentarse tot tranquil en lo cim de nostras montanyas, fins que l' empayta 'l sol y 'l fa fugir tot calent d' una tunyina.

Es un viatger molt incómodo y molest. Lo mateix lo trovareu en lo teatre que en lo café, lo mateix dins de casa que á la plassa de S. Jaume, ningú té lo especial favor de lliurarsen.

Y es molt tuno, te poca delicadesa, y per aquet motiu es que li dúhen mes quimera

Lo mateix dret se considera que té per besar la bonica cara d' una hermosa senyoreta que la nostra, y lo pillastre com mes bonicoyas las trova, mes tarda en anársen, perquè s' engresca, y com que ningú li diu res, vinga divertir-se sense costarli cap ral.

¡Qué se 'n vagi al diable, y que 'ns deixi estar tranquils!

Pero com que no te sentits y las penas de 'ls altres fan de bon mirar, lo indecent no 's con mou al veurer que mata al pobre vell que sens sustent' está morintse prop una llar casi apagada y sens escalfor. No se li enterneix lo cor, al contemplar com lo assedegat romeu, cayent desfallit de cansansi y mort de fam, no pot seguir la via de la seva esperanza. Res se li endona veurer com nos fa posar la roba groixuda de llana, tant si pots com si no pots, tant sols pera combátrer ab ell. Impávit observa tots los nostres moviments y lo tirá ab las sevas bufadas nos balda y 'ne deixa enravanats.

No 'ns vol deixar divertir, ell gosa mirant com en un ball de máscaras, ballan los mortals aubriacats d' amor y deliri estreyent la esbelta cintura d' una hermosa doncella, ell disfruta y pensa.—Demá pot-ser un refredat ó una pulmonia 't tirará en lo cementiri, pera anar á ballar envers la eternitat.

Pot ser demá la major part d' eixas donzellas, que van en busca 'ls joves somrisentas de desitj serán tornadas áspres y asquerosos despulls de lo que son.

Qui sab, si ab un sol buf meu, se gelarian sup-tats los encésos cors, que amagant hipocresia, corren assedegats de locura y falsesa!

¡Oh mon! A una alenada meva quedarias cen-dra! —

Totas aqueixas infames reflexions se fá lo senyor Fret, mentres nosaltres nos entreguem á la expansió.

Mes per molts ínfulas y agallas que tinga, ja vindrá lo jove Abril que li clavará una bona xur-riacada que 'l deixarà baldat y sense ganas de tor-nar.

Ab lo permis de vostés me paro aquí porque lo Fret m' ha sentit, y com es tant dolent y no té cor, pera venjarse de mí ' infelís mortal! m' agafa la má que aguanta la plóma y donantme una forta apreta-da me la deixa freda, sense tacto, y la plóma se 'n va á cas Pistras.

VICENS BARUTA Y VALLS.

LA CANSÓ DEL GAS.

—En la ciutat dels anuncis,
en la ciutat de mes crits,
de preámbols y de bombos
y de gastos á desdir,

Jo 'm cremo porque no m' creman,
mes, si 'm cremo es ab motiu
puig que esclau han pensat ferme
dins los canons mes petits,
y per' xo faig mala cara
y soch trist cremant de nit.

L' Ajuntament que per gastos
de festas y de guarnits
no plany lo diner que guarda
de qui tan mal vol servir,

Are vol que aquell que m' obri
las aixetas, ab bon fi
sentme lliure y dant llum bona,
pagui un tant que no es dels xichs,
y per xo faig mala cara
y soch trist cremant de nit.

Com la gent no vol pagarlo,
quedaré encauhát á dins
dels canons de plom hont passo,
y en allí hauré de morir,

A no essent que algun escape,
del lluner vaigi al olvit;
y á las sis tancarán portas
per no darme lo respir.

Y per xo faig mala cara
y soch trist cremant de nit.

La ciutat de mes bolados
semblará un poblet petit,
los tenders ab gresols d' oli
darán llum á sos guarnits,
Entrant já á la *economía*
l' Ajuntament que tením,
me fa *estrényer mes la 'xeta*
dels fanals públichs 'hon visch
y per' xo faig mala cara
y *soch trist* creman, de nit.

Si de las llums es lo sigle
de las foscas será aquí,
mes, vos jur que si aixó dura
dels canons tinch de sortir,
Fent la explotació que'allunyi
los senyors del Muniéip,
perque lluny de mi 'l tal pago,
me lliurin' 'xetas obrint
y no faré *mala cara*
ni *seré trist* á las nits

JOSEPH VERDÚ.

LOS EMBLANQUINADORS

Fantasia popular cantable

CORO

Si lo negre fá tristesa
Y lo blanch causa alegria,
Blanqueijem de nit y dia
Tot alló qu' endola 'l cor;
Démhi capa, sobre capa,
Trevallem; nò fem lo fals,
Que ab pinzell, gaveta y cals
Treurem tota la tristor.
¡ Xip . . . xap !
Quan ditxós l' home que sap
Blanqueijar de totas menas;
¡ Xip . . . xap !
Quan ditxós l' home que sap
Blanqueijar las propias penas !

Emblanquinador 1

D' algun Héroe la memoria
Jo eterniso si es que ho vol,
Y ab color que tira á gloria
Tapo 'l negre que fá dol;
Tant lo pinto, que l' enveja
Ni s' adona del seu fang
Que 'l pinzell tot ho neteija
Y la cals tapa la sang.
¡ Xip . . . xap ! etc.

Emblanquinador 2

Ab anhel cridant *concordia*
Emblanquino apesarsats,
Y ab cals de *misericordia*
Tapo 'l negre de 'ls pecats.
Pinta blanch ma veu que crida;
¡ No hi ha por: fora recel !
Y creyent la gran mentida
Moren tots mirant al cel !
¡ Xip . . . xap ! etc.

Emblanquinador 3

Si 'l vejerau com es ell
Val lo mon menos que fang,
Per'xó vaig ab lo pinzell
Fent ¡ xip . . . xap ! y 'l deixo blanch;
Pinto al home ab hidalguia
A la dona ab dignitat
Y no 's veu la porqueria
De la humana societat.
¡ Xip . . . xap !

Coro últim.

Blanqueijem de nit y dia
Tot alló que pot ser vist,
Color blanch, dóna alegria,
Color negre fá molt trist.
¡ Xip . . . xap !
Quan ditxós aquell que sap
Blanqueijar de totas menas;
¡ Xip . . . xap !
Quan ditxós aquell que sap
Blanqueijar las sevas penas !

JOSEPH MARIA CODOLOSA

A UNA COQUETA

Tú que com un' altre Eva precipitas
Al home ab una astucia la mes rara,
Fentne valer lo hermós pamet de cara
D' arma que als ignocents mortals incitas;
Oh! ser variable que en lo mon habitas
Per trista sort, del que sent, pura y clara
Estimació per tú; y cech no repara
Que aymante, son amor traïdor irritas,
Permeti Deu, que tingas sort contraria,
Sempre inconstant la ditxa t' escatimi
La vida y 't dóni mort molt solitaria;
Y que escarnint ta fi 'l que mes t' estimi,
Compadeixente 't diga ab una rialla
«Ta hermosura premie una mortalla.»

JOSEPH O. MOLGOSA.

NOVAS.

Dilluns 21 fá lo seu benefici en lo teatre Romea,
Dlo primer actor D. Vicens Miquel, que lo dedi-
ca á la societat «Latorre», estrenántse en eixa capi-
tal lo celebrat drama de Echegaray, «Lo que no
puede decirse» y la pessa nova «Recibe los lunes.»
Ab aixó si fará plé es lo que no pot dirse, pero
nosaltres creyém que rebrá 'l dilluns un númerós
públich y una bona collita de aplausos.

La empresa de's balls de màscara del teatre del Circo, ha complert ab tots los ets y uts, que habia promés.

Lo dissapte passat, lo saló estava decorat ab lueso y molt ben il·luminat, la decoració també ben distribuïda.

La concurrencia numerosa; los músichs sonaban massa depressa, pero per aixó tothom sortí molt satisfet ab una bona suada, y ab ganas de tornarhi.

Donaren los alumns del Col·legi Mercantil en lo teatre del propi establiment; á la tarde 'ls alumns de la classe obrera daren sa primera representació, essent molt aplaudits, y despenyant ab acert las dos pessas que posaren en escena, A la nit los de las classes especials també representaren acertadament las comedias que ecsecutaren. Essent lo senyor Director D. Evaristo Dey molt felicitat, per la idea de aqueixos passatemps agradables é instructius.

Demá se posará en escena «Los pastorcillos» que ha posat en música lo senyor Tristany professor de dit Col·legi.

Tots los que hagin col·leccionat la comedieta d' En Gestus *Lo cantó* que publicárem en folletí, passaran per la Administració d' est setmanari Rambla de Canaletes n.º 5 llibreria, ahont se 'ls hi regalarán las cubertas.

Y als que per descuit los falti algun número, en la mateixa llibreria trovarán també los 6 números que ocupá, á dos cuartos cada un y las cubertas gratis.

No 's poden fer mes bons pactes?

Han vist lo prospécte que la redacció de la «*Renaixensa*» ha repartit al públich?

En ell expressan las grans melloras que fan en sa acreditada Revista Catalana

Lo catalá prospera, es una bona recomanació pera la nostra terra. Suscriguintsehi que no 'ls dolda.

De cada dia va essent mes aplaudit «*Lo contramestre*» Den lo teatre Romea, puig son autor lo popular poeta En Frederich Soler (Pitarra), ha sapigut tallar lo poch que confonia grans efectes lo dia de son estreno, quedant are un verdader drama, perteneixent á una escola molt elevada, ahont s' hi veu retratada certa classe de la societat, y ahont no hi falta aquella ma mestre del fecundo autor que ab valents versos y grans pensaments se fa cridar cada representació.

Ja veuen la reforma que habém fet ab la portada y las vinyetas: contém que alabarán lo llapis del jove artista En Miquel Carbonell y la trassa del grabador zincógrafo en Fonquerni, sens deixar d' aplaudir també nostra idea y bon zel, prometentlos fer novas milloras dintre curt temps.

En lo conservatori de música del Liceo, váris edexepbles están ensajant una nova ópera del mestre Obiols, titulada «*Laura*» que diuen será cantada en lo teatre Principal.

Nosaltres al mateix temps de felicitar al Sr. Obiols nos alegrem molt de la noticia, y ja tenim desitjos de sentir-la.

Be per la patria!

Segons tenim noticias, la societat *Atlántida* prepara per un dels próxims dijous altre de sas concorreudas vetlladas literarias-músicals en la que pendrán part reputats poetas y artistas.

En aquet próxim dijous además de un celebrat drama representarán lo tan aplaudit juguet de nostre amich En Gestus titolat «*Retrets*» de quals papers estan encarregats lo senyor Jaume Molgosa y la senyora Arquer.

Una preciosa fotografia de un dels dibuixos de En Enrich Serra, ha repartit als seus subscriptors la acreditada revista *La Renaixensa* com á memoria del viatge á Roma que fa lo jove y ja reputat artista.

Als que 'ns envihin la solució de la xarada y endevinalla, comprésa dintre una quarteta, los satisfarém insertánlosi, com ho fem avuy ab un de nostres col·laboradors, divent advertir que adoptarém sempre la que enlogui un pensamentet.

Dissapte (avuy) tindrà lloch en lo teatre de Olimpo una funció á benefici de dos infortunat presos.

Las obras escullidas son *Un drama nuevo* y *Com sucsueix molts vegadas* cual desempenyo está á càrrech de la companyia del Bon Retiro.

Habém rebut elegantment imprés lo tomo de las poesias premiadas en lo humorístich certámen de *Lo Niu Guerrero* que 's ven per lo baratíssim preu de una pesseta.

Solsament es de dódrer que 'l corretgidor s' hagués deixat passar tantas erradas, que sempre comprometen als autors, particularment las molts que hi han comesas en lo poema *L' amor de un guerre* que comensa en la página 31 puig en lo cant primer diu *llumanavan* per *llumen van*; en lo segon, *istil* per *estil*; en lo cant 3 diu *retronyint* per *retrunyint* en lo cant 5. diu *suat de cara y de clatell* essent de mes l' últim de que fa 'l vers llarch de sílabas, y en la quarta quintilla del mateix cant, hi falta un vers que digui *mirant aquell enderroch*, además del cant sisé que diu *aquet hora per aquest hora y estels de pupel* per *estels de paper*; sens contar, puig fora llarch, altrás tantas que n' hi ha: empero no podém passar per alt, algunas que en la página 57 comensan en la poesia *Las Mullers dels Saguntins*, puig ja en lo segon vers diu *arbits* per *ardits* y *fé* per *fa*; no obstant las que comprometen mes al autor de aqueixa poesia, son las de la página 58 'hont diu *ans que morir* y deuria dir *ans que no mori* puig consona ab

lo territori y en la página 60 que en la cuarteta final de la segona part diu, *aplegan tot lo mes graciós que tenen* y deuria dir *aplegant tot lo mes preciós que tenen*; assó ademés de la tercera part que diu *damut per demunt* y altres per l' estil que serveixen pera tenir á sos autors en un concepte mes petit del que mereixen.

VARIETATS.

Quant te vegí en 'ton jardí
Al náixer l' auba somrihent,
Pera 'ls caminals de fullas
Sóta l' hombra de 'ls abets,
Quan cantava 'l rossinyol
Vetllant á sos fills novells,
Váreig nina enamorar-me
De tos preciosos ullets
Que com dos sols brillejaban
Entremitj d' un blavench cel !

JOSEPH CAMPDERRÓS

* *

Que lo bó sempre es bó', diuhen
mes jo dich qu' es lo pitjor,
puig del bó sempre un n' abusa
y del bo estich malalt jo.

N. Navarra.

* *

- Espliquim, Senyó Quimet,
¿ perqué sempre porta gorra ?
- Lé hi diré si no ho fa corra ;
es porque no tinch barret,

Noy Maco

* *

En ma chocolateria
en Pau á n' en Climent deya :
« De los requisits que veyá
quin es 'l que 's mengaria « ...
Y ell com qu' es de brometa
vehen la pintada Maria
digue : - Saps qu' manjaria ,
menjaria una coqueta.

J. Juliá y Ventura.

RONDALLA.

Un pagés que en lo seu poble te la costum de
menjar ensiam per esmorsar, preguntant ahont
s' anaba aquí Barcelona per esmorsar li senyalaren
una xocolateria,

Entra 'l fulano y s' asenta ; lo dependent li diu :
Que vol llonguet ó ensiamada ? y conteste l' pages
— Ensiamada : y al anársen lo crida

— Miri: pósimhi quatre olivas á l' ensiamada.

Gestus.

SOLUCIÓ

á las últimas XARADA y ENDEVINALLA insertadas en lo
nº 33 dels JOCHS FLORALS ,

...

Veyent *ER - BAS* una mula
aturada prop de un hort'
caminaba per manjarlas
y son amo cridá . . . Oh !

Joseph Campderrós

XARADA

La primera ningú ho vol ;
la segona es un guerrer ,
y lo tot es una guía
que 'ls *Jochs Florals*, donan cert'

Salvador Mir

ENDEVINALLA

Hi ha qui 'm planta
qui m' arrenc ,
hi ha qui 'm guise ,
qui 'm beneheix ;
y qui 'm guanye
hi ha també ,
á qui dono
nom de expert.

Un foraster

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ ,
Rambla de Canaletas, n.º 5 Llibreria.

Estampa de J. Olivers á c. de A. Xumetra. C. Sta. Madrona n 7 187

RECLAMS.

VARIOS GÉNEROS

En lo grant establiment que

D. Albert Molins

té en lo carrer *Nou de la Rambla núm. 22 bis*, trova-
rán tota classe de géneros , á preus molt recomenables,
y baixets.

Provin d' anarhi y veuran com no 'ls dihem cap mentida.
Alli tot es bó y barato.

OBRAS FESTIVAS D' EN PAUL DE KOCK

Se publican ab magnificas entrégas de una bonica im-
prasió al ínfim preu de

CUARTILLO de RAL CADA UNA

Las laminas son del intel·ligent y renombrat artista.

D. EUSEBI PLANAS

Los que desitjen suscriures á tant important publicació
póden dirigirse á la casa editorial de En Victor Perez
Administració d' aquet setmanari. RAMBLA CANALETAS 5

SASTRERIA

— ¿Ahont vas tant mudat? ¿Qui t' ha vestit?
 — Noy ab molts pochs monissos, un sastre m' ha fet aquet trajo, que no hi há mes que mirar.
 — Caratsos m' agrada aquet jaqué, y 'ls pantalons, son molt ben tallats. ¿Y qui es aquet sastre?

EN JOSEPH CAMPDERRÓS

Carrer del Hospital, núm. 90.

DIBUIXOS Y BRODATS

S' en fan de totes classes, en lo establiment en que 'l guerrer

En Jaume Brugarolas
 té establert en lo carrer de Aray núm. 3. En questió de dibuixos son d' alta novetat y 's fan també retratos en los mocadors ab **NEGRE PERMANENT**.

Los préus son módichs, y las obras que surten de dit taller, recomanan cada dia lo crédit que 'l precedeix.

FOTÓGRAFO

Com que fa un pela canyas de padre y senyor mio capás d' enviar á qualsevol mortal á escalfarse al infern, ans que tal calamitat los hi susedeixi, procurin passar á casa en

RAFEL ARENYAS,

Carrer del Hospital n.º 27 y 29, que aquest senyor los hi farà lo retrato per pochs quartets, y aixís lo podran deixar á la familia, y endúrse-ne si volen uns quants al altre barri per regalarlos als dimoniets.

SABATERIA

— Ramonet que vols que t' hi digui, me sembla que per fer de corredor ets massa gras y no podrás anar gaire lleuger.— Més que tú.— ¿Vols dir?— Vaya; com que las botinas que porto tenen propietat de fer caminar molt al que las porta.— Duran forsa?— May mes s' espatllan, mira si 'n vols las fá mes barato de 'l que 't pensas en **PERE ALIÉ** que viu al carrer de 'l Hospital n. 58, advertinte que també en fá de senyora y de criatura; aquestas últimas si las posas á un nen de dos mesos veurás com te fugirá de casa teva sens adonarten.

LITOGRAFIA

— Quina colecció de cromos mes bonica ¿Ahont los compres?

— A la *Litografia* d' En

RAMON RIERA

carrer Ample núm. 15, qu' es un xicot molt trempat y 'n té de totes classes.

— Jo hi aniré á comprarne, porque 't dich que m' engrescan.

Y may que 't convingan treballs de litografia, ell ne fá fins á la paret de enfrente.

RELLÓTJES

— Pep, ¿quina hora es?— Noy, me li fet arreglar molts vegadas, y apesar de tot com mes vá mes malalt se 'm posa.— Home, jo si vols sé un bon metje.— ¿Quin?—

En GUMEDONDO CORTÉS

que viu al carrer de Sant Pau, n. 1, te 'l curará tant radicalment que després encare que hi pugis de peus no l' farás mal bé, advertint que 'n ven uns á poch preu, que may s' encastipan.

PARA-RAYOS

Supliquem á tots los propietaris que 's fan casas, que no 's descuidin de fer posar *Para-rayos* per don

E. GRILL

eparrer de Sant Pau n. 8 que 'ls llamps no hi oden res.

També ven aparatos de óptica, física y química, electro-medicals, y calvanoplastia.

Als que sigan curts de vista, que 'l vaigin á veurer que té unas ulleras que curan als cegos.

ESGRIMA Y GIMNÁSTICA

— Jo que estich molt magre váreig esgarrifarme al véurer un amich que avants estava mes prim que una cerilla, y are sembla un toro, y li vaig preguntar com ho va fer per engreixarse y va respondrem:

— Noy ves á apendrer d' *Esgrima y Gimnástica* en lo gignás del Sr. Estrany en lo

Carrer de la Canuda

ahont per 40 ralets al mes

EN IGNASI AIXELÁ

te ensenyará d' esgrima y l' *Estrany* de gimnástica y t' engreixarás.

CERTÁMEN HUMORÍSTICH

De «Lo Niu Guerrer» celebrat en lo teatre del Circo en 1877.

Totas las composicions premiadas, forman un magnífich tomo de unas 90 páginas, qual edició ha sigut tirada novament y 's ven al ínfim preu de 4 rals.

Punts de venda; en los kioskos y totes las llibrerias.

Los tristos poden ferse passar lo mal humor.

BARRETS

— Peret; ¿ahont vas ab aquet tarot tan tronat?

— Home; casualment busco un sombreroer porque 'm serveixi bé y estich causat de rodar y no m' en agrada cap dels que fins are he vist

— ¿Que potser no has entrat en la **SOMBRE-
RERIA** de En

VENANCI GASOL

Carrer de Gignás n. 16?

— Home no.

— Vesbi que 'n quedarás satisfet, puig trevalla á las mil maravillas.

— ¿Si? ¡Onchs mil gracias! Cap allá falta gent.

MÀQUINAS PER CUSIR

— Créume Maria, en lloch son tan fortas y llaugeras com en la fàbrica d' En

Miquel Escuder.

— Vols dir Antonia?

— Ja 'm pots créurer; aixó sí, per baratas se pnta sol, puig també las vend á plassos desde 10 ralels setman als,

— Bueno donchs hi aniré, perque m' en vull comprar una.

— Las máquinas d' ell, trevallen solas, y son mlt feyneras.

— Está bé, ja sé que te molta fama. ¿ Ahont té la fàbrica?

— En la

Barceloneta carrer de Sant Miquel.

COL·LEGI MERCANTIL

Dirigit per don Evaristo Dey Vidal

Moncada 25.

Además de las secciones de párvuls y de 1.ª y 2.ª ensenyansa, se dona en dit col·legi la especial pera obtindre la de *Peritatje Mercantil*

De 7 á 10 de la nit, hi han classes particulars pera los obrers, y de 8 á 11 de la mateixa pera los dependents de comers.

S' adméten alumnos pensionistas, mitç pensionistas y externs.

GRAN SABATERIA

— Aixó es un gust, per mes ulls de poll que un tingui, las botas may l' hi fan mal. Quin calsat mes ben fet!... ¡Quinas etxuras! Lo peu sembla enmotllat. Avuy al dia se ha adelantat molt, pero ningú com

En Joseph Cuadradas.

que té lo establiment en la *Riera de S. Joan n.º 11*, que es lo qui calsa á la meva familia y coneguts.

¡ Oh! y no só com s' hi salva, perquè ho fá molt baratet.

LITÓGRAFO

Facturas, cromos, tarjetas de visita, impresions de totas classes, etc.; ho fá á preus molt baratets en *Domingo Codina*, xicot molt trempat, que no ha fet may mal á ningú y que fa bona cara á tothom. Lo trobaran en la *Plassa de la Llana*, n.º 9. Si hi van de segú que 'n quedaran complascuts perque hi entent molt, y si no hi van... ho dirém.

LO FÉNIX

Aquest es lo nom que porta la acreditada sastreria que hi ha en lo carrer de 'l *Hospital n.º 38*. Allí poden anar los que vulguin vestir elegantment y á la última moda; advertintlos que en dita sastreria se pot dir que regalan los trajos y no que 'ls vénen perque la veritat, un fies se dona vergonya de dar los pochos cuartos que n' hi demanan.

MESTRE DE BALL

— Alsa manu quin tip de ballar te vas fer en lo ball de máscaras del Circol!

— Ja ho pots dir.

— Y 'n sabs de ballar. ¿ Qui t' en va ensenyar?

— ¿ Qui? Lo mestre:

En Alejandro Arenyas

que viu en lo carrer de *Obradors n.º 9, pis 1.*

— ¿ Y 'n fá pagar molt?

— Cà, barret, ab pocas llisons te deixa fet un bolero, que pots anar per tot arreu.

Ja que tantas novetats han presentat los anunciants, lo que fora bo que á cada arbre de la *Ràmbra* s' vegés un lletrero, per exemple

E. FONQUERNI

Grabador Zincógrafo

Trasllat en litografia y tota classe de dibuixos litográfichs

Los hem citat aquest perque es un jove molt trempat que te gust en ferho be y barato.

Algú dirá: *Amigo* lo setmanari catalá

JOCHS FLORALS

s' ha tornat tot elegantó, lo qu' es jo ja m' hi suscrich y així 'l tindrè cada divendres al vespre portat á casa ja que segons m' han dit admeten *Suscripcions á 5 rals trimestre á Barcelona y 6 rals á fora*, Y nosaltres contestarem — Si; y además si se vol fer anunciar no mes li 'n farem pagar.

Cuatre rals per casilla

cada vegada que ho vulga fer com altrás que ja n' hi ha.